

Nr 332.

Av herr **Nilsson** i Göteborg **m. fl.**, *angående ordnande av permanenta lokaler för arméns motorskola.*

1941 års försvarsutredning anförde i sitt betänkande, att den ökade motoriseringen inom armén nödvändiggjorde, att arméns personal bibringades ökad kunskap om och förståelse för motormaterielen, dess rätta utnyttjande, handhavande och vård. Detta vore nödvändigt icke blott med hänsyn till utbildningen utan även på grund av de stora ekonomiska värden, som motormaterielen representerade. En central arméns motorskola borde därför inrättas, där kurser för befäl skulle anordnas.

Departementschefen uttalade i proposition nr 210 till 1942 års riksdag, att förslaget med hänsyn till den ökade motoriseringen inom armén vore välbetänt. Frågan om skolans lärarpersonal och organisation i övrigt syntes emellertid icke böra avgöras, förrän en i propositionen berörd utredning rörande den ingenjörstekniska organisationen inom försvarsväsendet slutförts.

Riksdagens tredje särskilda utskott (utlåtande nr 2) fann det synnerligen angeläget, att en motorskola med de av försvarsutredningen angivna uppgifterna snarast komme till stånd. Mot departementschefens uttalande beträffande skolans organisation hade utskottet intet att erinra.

Skolan, som i anslutning till riksdagens beslut i ärendet organiserades, har alltsedan dess bedrivit utbildningsverksamhet. Under de fyra år denna sålunda pågått har skolan saknat egna lokaler och i stället måst förhyra tre olika lokaler, tillhörande privata företag. Denna brist på egna lokaler har uppenbarligen inverkat menligt på skolans arbetsresultat. Sålunda har det icke varit möjligt att vid dessa provisoriska förläggningar anordna lämpliga körgårdar, som äro nödvändiga för körutbildningen även i terräng. Ej heller ha reparations- och servicelokaler, som möjliggjort en verkligt effektiv utbildning, stått till buds.

Arméns motorskola är den utbildningsanstalt, där befäl, som sedan bliva ansvariga för handhavande och vård av motormaterielen, bibringas härför nödvändiga kunskaper och erfarenhet. Arméns motormateriel blir för varje år mera komplicerad och svårskött genom att terränggående fordon och pansrade fordon m. m. öka i betydelse inom armén. Anskaffningsvärdet av den motormateriel, som kommer att behållas efter utförsäljning av övertalig motormateriel, beräknas uppgå till cirka 550 000 000 kronor. Betydelsen av att det finnes tillgång till väl kvalificerad personal för att handha och vårda denna dyrbara materiel, där det enskilda fordonet kan ha ett anskaffningsvärde av ända till $\frac{1}{3}$ miljoner kronor, är därför odiskutabel.

Vid arméns motorskola utbildas befälet för att kunna få fram goda förare vid truppförbanden. Dessutom beräknas, att under innevarande år cirka 7 000 värnpliktiga komma att taga körkort vid de militära förbanden. Detta innebär, att en avsevärd procent av de kommande bilförarna i civil trafik utbildas vid armén, varför även stor vikt måste läggas på att de lärare och instruktörer, som handha denna utbildning på förbanden, verkligen äro av hög klass. Vikten av en effektiv utbildning för erhållande av körkort har bland annat berörts i statsrådsprotokollet vid tillsättandet av 1945 års trafiksäkerhetskommitté.

Icke mindre än 29 000 ynglingar kunna under sin värnpliktstjänstgöring bibringas utbildning i trafikkultur. Flertalet av dessa ha nyligen börjat i eller komma efter avslutad tjänstgöring att övergå till sysselsättningar, som ha med olika trafikmedel att göra. Utan att behöva skapa något nytt kan man alltså med hjälp av dessa befälsgrupper, som skola handha och svara för motormaterielens vård, öka möjligheterna till att förbättra trafik-kulturen. Redan nu finnes trafikundervisningen på utbildningsprogrammet, men om motorskolan ges en fastare karaktär, kunna ännu större förutsättningar vinnas för att effektivisera denna värdefulla ungdomsfostran.

Det är otvivelaktigt av största betydelse för framtiden, att försvaret äger tillgång till en väl organiserad och högklassig anstalt för motorutbildningen. Detta mål kan endast nås, om skolan erhåller egna lokaler och erforderlig övningsterräng.

Frågan om skolans lärarpersonal och organisation har såsom ovan angivits sammankopplats med den ingenjörstekniska organisationen inom försvarsväsendet. Sistnämnda fråga har emellertid ännu icke slutbehandlats. Med hänsyn till vad som ovan framhållits är det av utomordentlig vikt, att motorskolans organisation och lokalfrågor frikopplas från den ingenjörstekniska utredningen och nu omedelbart lösas.

Med stöd av ovanstående hemställa vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att permanenta lokaler så snart som möjligt ordnas för arméns motorskola.

Stockholm den 23 januari 1946.

Olof Nilsson,
Göteborg.

Georg Fahlman.

Elis Håstad.
